

dený převyšovala a proto žalovaná jest povinna částku tu mu doplatiti.

Nižší soudy uznaly shodně, že uplatňovaný nárok žalobní co do svého právního důvodu pozůstává po právu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání strany žalované. Důvody: Dovolání, oprávněné jen o dovolací důvod č. 4 § 503 c ř. s. nelze přiznati oprávnění.

Mezi stranami není sporno, že notářským spisem z 25./6. 1926 převel žalobce svůj závodní podíl, který mu té doby jako společníku společnosti X s ruč. obm. příslušel, na žalovanou, a že tato podíl onen touto smlouvou převzala. Tím bylo učiněno zadost předpisu § 76 zákona ze 6. března 1906 č. 58 ř. z., dle něhož k převodu závodních podílů právním jednáním mezi živými třeba notářského spisu, neboť účelem tohoto zákonného předpisu jest, aby způsobem zvláště významným bylo zjištěno, že podíl přešel se společníka na určitou osobu třetí. Jaké vzájemné plnění si strany vyhradily, jest již otázkou podružnou. Jestliže tedy vůle stran směřovala k převodu podílu a tento byl uskutečněn notářským spisem, nemá pro platnost této úmluvy významu, že strany ohledně přejímací ceny prohlásily něco jiného než skutečně obnýtšeno jen za tím účelem, aby ušetřily na poplatech.

V této části platí tedy zásada § 916 II. věta obč. z., dle níž projev vůle stran, jímž mělo býti zakryto jiné jednání, jest posuzovati dle pravé jeho povahy, tudíž že, jak nižší soudy zjišťují, úplatou neměla býti částka 70.000 Kč v notářském spise vytičená, nýbrž že žalobce měl od žalované za postoupený svůj podíl dostati polovinu jmění společnosti, a to, pokud lze předměty děliti, in natura, jinak ve vyúčtování v penězích.

Nehylo tedy závaty, aby nižší soudy po této stránce co do způsobu vzájemné úplaty nepřihlížely k předběžné smlouvě žalobcem sepsané, i když se jí nedostávalo formy notářského spisu. Peněvadž pak k ujednání co do převodu podílu došlo v předepsané formě a otázka vzájemného plnění nedotýká se zájmu společnosti, nýbrž teliko smluvníků samých, jest plně odůvodněna i pasivní legitimace žalované.

Nehledíc k ustanovení § 937 obč. z., podle něhož povšechná neurčitá vzdání se námitky nemají účinku proti platnosti smlouvy, nemá významu okolnost, že se strany v notářském spise úplně vzdaly práva smlouvy z jakékoli důvodu odporovati, peněvadž obě strany při ní trvají a jde jen o to, aby ujednání co do výše úplaty ve smlouvě předstírané bylo nahrazeno ujednáním skutečným (§ 916, 2. věta obč. z.).

Bylo-li zjištěno, že žalobě za postoupený podíl přísluší úplata rovnající se polovici celého společenského jmění, je dán tím podklad k cifernímu určení této úplaty, k němuž dojde konečným rozsudkem. Dovolání je tudíž bezdůvodné. — r.

Projev čsl. notářů o menšinovém právu jazykovém.
Ústřední výbor Spolku notářů československých usnesl se jednomyslně zaslati panu prvnímu prezidentu Nejvyššího soudu Dru Aug. Popelkovi ve věcech jazykové praxe menšinové ohledně cizinců následující přepis:

**Slovutný pane
první presidente Nejvyššího soudu.**

Spolek notářů československých pojednával ve schůzi svého výkonného výboru o útocích, které jsou v poslední době podnikány německými kruhy na Nejvyšší soud v Brně a zejména na Vás, Slovutný pane presidente, jako nejvyššího představitele justice našeho státu.

Po bedlivé úvaze a po důkladném studiu jazykového zákona a nařízení a zejména Vašeho tak důkladně promyšleného a právnicky neomylně odůvodněného článku v »Právniku« došel také výkonný výbor náš k názoru, že konstantní rozhodování Nejvyššího soudu odpovídá jak mezinárodním smlouvám s naší republikou uzavřeným, tak i jazykovému zákonu, který tvoří součást naší ústavy.

Smlouva uzavřená mezi čelnými mocnostmi společními a sdruženými s Československem a podepsána

Saint-Germain-en Laye dne 10. září 1919 mluví jasně o úpravě jazykových práv příslušníků československých menšin (les ressortissants tchécoslovaques appartenant a des minorites ethniques) a nelze analogicky rozšiřovati práva menšin v zemi trvalé usídlených na příslušníky cizí nebo na živel fluktuující (§ 131 ústavní listiny).

Jazykem státním jest jazyk československý a stát náš jest státem národním a nikoliv národnostním. Nelze připustiti, aby tento charakter státu našeho byl porušen výkladem, který nemá nikde opory (§ 2 jaz. zák.).

Ministerstvo spravedlnosti má býti strážcem soudcovské neodvislosti a proto tím více zaráží, že ministerstvo to ve svém výnosu ze dne 3. dubna 1928 č. 13.508/28 uložilo Nejvyššímu soudu, aby rekurs dotýkající se otázky jazykových práv cizinců Nejvyšším soudem odmítnutý — přijal a vyřídil.

Jest-li St. Germainskou smlouvou nesporně vyjádřeno, že smlouva ta chrání pouze příslušníky československé patřící k minoritě (tedy státní příslušníky), upravuje jazykový zákon tvořící součást ústavy jazyková práva, rovněž jen těchto menšin. Tomu nasvědčuje i citace uvedená smlouvy v první větě § 2 jaz. zák.

Právnem vidí veřejnost v zásahu ministerstva spravedlnosti snahu vykonati vliv na Nejvyšší soud, aby rozhodl ve věci jazykové jinak, než jak soud právě činil.

Spolek notářů československých jakožto jediná celostátní organizace všeho notářstva naší republiky pokládá proto za svou svatou povinnost projevit Vám, Slovutný pane presidente, za neohrožené hájení jak národního charakteru republiky Československé, tak i neodvislosti soudcovské nejvřelejší dík.

Naše soudy uhájily si svoji neodvislost i za Rakouska proti všemu neoprávněnému zasahování justiční správy a věříme proto pevně, že tak bude i dnes, a že soudcovstvo československé zůstane vždy naprosto neodvislým vykladačem platného práva v našem státě, nepodléhaje nižšímu vlivu.

V tomto svém boji za platné právo a národní ráz našeho státu bude podporováno všemi, jímž záleží na zachování národního charakteru naší republiky.

Máme čest znamenati se za

Spolek notářů československých

Dr. Jar. Čulík,
místopředseda.

Dr. Václav Svoboda,
předseda.

Z E D N E

Referát o schůzi odboru »Praha« Spolku notářů československých, která se konala v sobotu, dne 26. ledna 1929 ve spolkové místnosti restaurace u »Bumbrlíčka«, v Praze II., Národní třída. Schůzi zahájil po 19. hodině starosta odboru, JUDr. Václav Černý, uvítal přítomné a vyslovil přání, aby také v tomto roce projeví členové odboru tentýž zájem a pochopení pro snahy odboru, jak svojí četnou přítomností na schůzích projeví v roce minulém. Dále sdělil pan starosta odboru, že předmětem dnešní schůze je ustavení výboru podle § 12 a 15 stanov; volby měly býti konány sice hned po valné hromadě dne 26. května 1928, pro nedostatek času však nemohly býti

vykonány. K návrhu provedeny poté volby aklaací a zvolení pánové: a) náměstkem starosty Josef Křen, notář v Českém Brodě, a to opět; b) I. jednatelem Dr. Anděla Kozáková, kandidát notářství v Praze, II. jednatelem Ferdinand Vojtík, kandidát notářství v Praze, c) Pokladníkem: Otakar Vlach, notář v Praze. Nově zvolení členové výboru prohlásili, že volbu přijímají. Na to požádal starosta pana vicepresidenta komory JUDra Rudolfa Krále v Praze, aby přednesl svoji řeč na thema: »K otázce započítatelnosti vojenských let do praxe notářské«. Pan přednášející, upozorniv předem posluchače, že nejedná se o přednášku v technickém slova smyslu, podrobil v delší řeči, vyslechnuté všemi přítomnými s nevšedním zájmem a pozorností, toto obtížné a příslušníků vojenského stavu tak eminentně se dotýkající thema věcně a spravedlivě kritice, prodrnuté slovy plnými pochopení pro tuto ožehavou otázku. Zdůraznil, že nelze řešiti tento problém s jednostranného hlediska osobního zájmu, bez konkrétních a přesně vymezených návrhů, že jedná se o celý komplex otázek, úzce spolu souvisejících, které nutno řešiti současně a pod zorným úhlem všech se dotýkající spravedlnosti, tak abychom se neocitli v začarovaném kruhu individuálních zájmů. Slovy upřímnými a nelicencií objasnil svoje stanovisko k této otázce, přihlásiv se otevřeně za prvního z těch, kteří chtějí s láskou a pochopením pracovat k tomu cíli, aby řešení tohoto problému setkalo se se zdárným výsledkem. Poukázal zejména k tomu, že nutno pracovat pro tuto věc i v životě politickém, kde jedině možno nadíti se řešení úspěšného cestou zákonodárnou. Panu přednášejícímu upřímnými slovy, která u všech posluchačů nalezla živý ohlas, poděkoval jménem všech, jichž úspěšné řešení této otázky se dotýká, přítomný pan Dr. Karel Motlík, kandidát notářství v Plzni, učiniv k jednotlivým vývodům pana referenta svoje připomínky za ty, jichž jménem mluvil. Byl odměněn za svoji řeč potleskem a ujištěn panem vicepresidentem Drem Králem opět o vydatné podpoře zájmů všech kolegů-vojáků. Debaty, která se poté rozvinula, zúčastnili se přítomní pánové notáři Dr. Emerich Fiala, Dr. Alois Zmek, Dr. Václav Černý a kandidáti Dr. Karel Motlík, Dr. František Janatka, Dr. Josef Černý, Dr. Jan Dvořák a j. Ujednáno, že o této otázce bude jednáno v užších anketách, jichž zúčastní se ochotně pan vicepresident Dr. Rudolf Král, a na nichž má být zjednan podklad pro vypracování konkrétních návrhů. Poté probírány otázky stávkové a případy z praxe, načež, zdařilá schůze ukončena.

Zajímavé přednášky odboru »Praha«. Upozorňujeme pp. kolegy, že v sobotu, dne 23. února t. r. bude přednáseti v pražském odboru našeho Spolku o 19. hodině u »Bumbrlíčka« kandidát notářství pan Dr. Ant. Černý v Říčanech na thema: »Má být notář činným politicky a jak?« V měsíci březnu, v sobotu dne 23. III. t. r. koná se o 19. hod. v místnostech Grand Restaurantu v Čeletné ulici přednáška p. prof. Dra Pertolda »O indickém právnictví«. Při posléz uvedené přednášce bude vítána návštěva hostů a dam našich kolegů, i doufáme, že obě zajímavé přednášky budou se těšiti hojně návštěvě.

Povinnost notářů vyvěšovatí státní vlajku. Policejní ředitelství v Praze uznalo jednoho notáře vinným přestupkem § 3 zák. ze dne 3. dubna 1925 č. 65 sb. z. a n., jehož se měl dopustiti tím, že dne 28. října 1928 nevyvěsil na dům, v němž nachází se jeho kancelář, ač dům ten mu nenáleží, státní vlajky a uložilo mu pokutu 1000 Kč z těchto důvodů:

»Ve smyslu výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 20. XII. 1928 č. 50.157/28 resp. přípisu téhož úřadu z 18. srpna 1926 č. 35.402/28 pres. min. vnitra v Praze a výn. zemsk. úřadu v Praze č. 4452 jest však dlužno notáře považovati ve smyslu § 3 zák. č. 65 sb. z. a n. za veřejný úřad a sice hledíc k ustanovení jazykových nařízení a ust. notářského řádu, jenž zmiňuje se na četných místech o »úřadu«, »úřední působnosti«, »úředním sídle« a p. (§ 5, nápis II. hlavy § 7 a 8 a j.). Vyjádření notářské komory, jehož se dotýčný notář dovolává, není třeba k posouzení činu vyčkat, ježto svrchu citov. úřady, nepovažují tuto za veřejné úřady a tudíž jejich názor proti názoru úřadu státního byl by irrelevantním. Vyhláška směřující k oslavě 28. října vydána byla policejním ředitelstvím v Praze dne 15. X. 1925 č. 12.924 pr. a jest dosud v platnosti.«

Vypsání vědecké soutěže ministerstvem spravedlnosti. Literární právnická soutěž vypsaná ministerstvem spravedlnosti k oslavě 10letého trvání Čsl. republiky setkala se s tak potěši-

telem vědeckým výsledkem, že ministerstvo spravedlnosti ve snaze, aby příslušníci stavu soudcovského, advokátního a notářského hojněji se zúčastnili vědecké práce v oboru právním, vypisuje pro rok 1929 opět sedm cen a to: 2 ceny po 2000 Kč, 2 ceny po 1500 Kč, 3 ceny po 1000 Kč. Ceny tyto budou uděleny jako čestná odměna za právníká díla neb vědecká pojednání z oboru platného hmotného práva nebo řízení civilního a trestního, včetně kriminální psychologie a sociologie, která byla uveřejněna v r. 1928 anebo budou uveřejněna do konce července 1929. K soutěži mohou býti ale zaslány i práce v rukopisech posud tiskem neuveřejněné. Práce o cenu se ucházející buďtež zaslány do 31. července 1929 presidiu ministerstva spravedlnosti v Praze. O udělení cen rozhodne sbor sestávající z ministra spravedlnosti neb jeho zástupce a zástupců vědy právnické; sbor není však vázán na udělení cen ve stanovených částkách; může z celkové částky (10.000 Kč) uděliti i méně cen ve vyšším obnosu nebo více menších cen. Rozhodnutí bude vyhlášeno 28. října 1929.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ.

Při provádění revisi zmocněncem ministerstva spravedlnosti bylo vytknuto notáři pozůstalost projednávajícímu, že opatřuje poslední vůle kolkem, ač vyměření má býti ponecháno finančním úřadům.

Dotýčný kolega ve svém vyjádření uvádí, že tak činí proto, že nekolikované poslední vůle byly pozastavovány a účastníci obdrželi předepsáno místo 4 Kč zvýšení 24 Kč!

Aby pražská komora mohla se nápravy dožadovati, vyzývá všechny notáře, kterým se podobný případ přihodil, aby to komoře oznámili spolu s přesným sdělením konkrétních dat!

Přisedicím disciplinárního senátu Nejvyššího soudu pro obvod Králové-Hradecko-Chrudimské komory notářské v Hradci Králové zvolen byl v komorní schůzi dne 2. února 1929 president komory pan Jan Kadlec, notář v Nechanicích.

Zkušebními komisary pro notářské zkoušky v roce 1929 ustanoveni byli ve schůzi notářské komory v Praze, konané dne 26. ledna 1929 tyto pp. notáři: Lad. Brábek v Kamenici n. L., Jar. Čermák v Nuslicích, Dr. Hugo Ebenstreit v Plzni, Dr. Emerich Fiala v Praze, Dr. Alois Frenzl v Praze, Dr. Heinitz v Praze, Alois Hell v Praze, Dr. Otakar Hulka v Karlíně, Vojtěch Jiřík v Bubenči, Jan Krajčůček v Berouně, Dr. Rudolf Král v Praze, Bohumil Maisner v Praze, Eugen Novák v Praze, Stan. Pavlíček v Praze, Dr. Jar. Ponec v Žižkově, Mořic Schäfer na Smíchově, Dr. Václav Svoboda na Smíchově, Vlad. Uhlíř v Praze, Otakar Vlach v Praze a Dr. Alois Zmek v Praze.

P O Z V Á N Í

k měsíční schůzi odboru »Praha«, Spolku notářů čsl., která konati se bude v sobotu, dne 23. února 1929 o 19. hodině v restauraci u »Bumbrlíčka« v Praze I., Národní tř. č. 9 (I. posch.).

P o ř a d:

Přednáška p. Dr. Ant. Černého, kand. notářství v Říčanech:

»Má být notář činným politicky a jak?«

V Praze v únoru 1929.

Za

Odbor »Praha« Spolku notářů čsl.:

Dr. And. Kozáková, jednatel.

Dr. V. Černý, starosta